

امیدوارم مسئولینی که در پایتخت در حال تصمیم‌گیری هستند، به مصائب فیلمسازان در شهرستان‌های دور افتاده‌ای مانند زاهدان، زابل، خوزستان و... توجه بیشتری کرده و به آن رسیدگی کنند.

سرکوت نیکدل:

انتقاد من به صنعت خودروسازی در ایران است

سرکوت نیکدل، فیلمسازی از شهرستان مریوان است، او دوره‌های فیلمسازی را در انجمن سینمای جوان گذرانده و حدود ۱۰ سال است، در حوزه فیلمسازی کوتاه و مستند فعالیت می‌کند. تاکنون ۹ اثر ساخته و در جشنواره‌های مختلف داخلی و بین‌المللی حضور داشته است. «سامورایی‌ها در کردستان» عنوان فیلمی به کارگردانی نیکدل است که در شانزدهمین جشنواره سینماحقیقت، حضور دارد.

درباره فیلم سامورایی‌ها در کردستان، توضیح دهید؟

این فیلم درباره سرگذشت ماشین‌های ولت شرکت تویوتا است که از حدود ۶۰ سال قبل تا کنون در مناطق کردستان خدمت می‌کنند، اولین مدل این ماشین‌ها در سال ۱۹۶۰ میلادی ساخته شده و بعد از ۵ سال وارد ایران شد. از آن زمان مردم ایران از این ماشین‌ها برای امور حمل و نقلی خود استفاده می‌کرده‌اند. موضوع مستند من درباره وانت‌های تویوتای استوک است، که در شرایط اقلیمی سخت کردستان، برای عبور از مناطق سخت و صعب‌العبور در بیابان‌ها و قشلاق‌ها و همچنین باربری و حمل مسافر مورد استفاده مردم این خطه قرار می‌گیرد.

این مستند در ۲۷ دقیقه تهیه و تولید شده است. البته من در جشنواره حضور فیزیکی ندارم و در کل نگاه من به اوضاع و شرایط کنونی کملاً اقتصادی است. وقتی با مردمی مواجه هستم که برای امرار معاش خود سخت‌گرفتنار هستند، از نظر روحی آمادگی شرکت در جشنواره را ندارم.

با توجه به اینکه، فضای جشنواره یک فضای تخصصی برای ساخت اثر بهتر و تاثیرگذارتر است و وظیفه هنرمندان انعکاس درست و موشکافانه مسائل جامعه است، عملکرد خود را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

احساس من این است که شرایط کنونی قدری با قبل تفاوت دارد، هنرمند امروز خسته‌تر از گذشته است و به دلیل مشکلات اقتصادی خود را در قالب اثرش بیگنجانند. طوری که احساس می‌کنم، شما هم ممکن است بخشی از حرف‌های مرا انتقال ندهید. فیلم سامورایی‌ها در کردستان، را دو سال پیش ساختم و در آن زمان دغدغه من این بود که چطور می‌شود که شرکت تویوتا ماشینی را تولید می‌کند که غریب به ۶۰ سال کار می‌کند، طوری که صاحب آن حاضر به فروش آن نیست و در مقابل صنعت خودروسازی مادر ایران، چه ماشینی را تحویل مردم می‌دهد! این فیلم انتقادی به صنعت خودروسازی در ایران است و سئوالی که بعد از ساخت این فیلم برایم ایجاد شده این است، کدام یک از مسئولین برای بهبود روند در ساختار تولیدشان تغییر بوجود آورده‌اند؟

برای پاسخ به سئوال شما، می‌توانم بگویم، هنرمندان با ساخت یک اثر، آگاهی را در جامعه نشر می‌دهد و به وظیفه خود عمل می‌کند و تاثیر آن شاید در جایی و زمان دیگری اتفاق بیفتد، مهم این است که شما به عنوان یک هنرمند با ساخت یک مستند، مسئله‌ای نهان را بازگو می‌کنید و بار مسئولیتی را که بر دوش خود احساس می‌کنید را از خود بر می‌دارد. حالا در استای صحبت حضری سئوال بعدی من این است: آیا فیلم سامورایی‌ها در کردستان، برای حضور در جشنواره سینماحقیقت، با ممیزی مواجه شده است؟

خیر، به این فیلم ممیزی نخورده است.

پس حرف و دغدغه شما در این فیلم مطرح شده و بدون سانسور و ممیزی به جشنواره‌ای تخصصی به نام سینماحقیقت که برگزار می‌شود، در آن تحت مدیریت دولتی امکان پذیر شده، راه یافته و به نمایش گذاشته شده است.

امیدوارم در آینده با کشوری مواجه باشیم، که حق کپی‌رایت هنرمندان محفوظ شود و صداهای مختلف در کنار هم شنیده شوند. من معلمی هستم، که هر روز در مواجهه با دانش‌آموزانم به خاطر شرایط شرم‌ناک می‌شوم. در این شهر، مردمی زندگی می‌کنند که سیمسی نیستند و جلشان خوب نیست. امیدوارم روزی برسد که حال همه ما خوب باشد.

اعلام کند، تا هنرمندان با آزادی و فراخ‌بال بیشتری به تولید آثار هنری بپردازند و آثار خود را به جشنواره‌های فرهنگی هنری عرضه کنند. جشنواره‌ای می‌تواند با یک بیانیه ساده عنوان کند که، جشنواره حقیقت تریبون برای شنیدن صدای مردم است.

نظر تان درباره سکوت برخی هنرمندان در شرایط فعلی چیست؟

هنرمند، میانه‌ای با گوشه‌گیری ندارد و اتفاقاً وظیفه دارد حرف مردم و مشکلات را در قالب اثر هنری پرورش داده و نمود دهد. قطعاً با تحریمی شدن فضای هنری، جملعه به زوال بیش از پیش دچار می‌شود.

تجربه خود را در فیلمسازی با علاقه‌مندان به اشتراک بگذارید؟

بخش بزرگی از کار فیلمسازی این است که پای کار رفته و به صورت تجربی و ملموس این رشته را درک کنید. اکتفا کردن به کتب دانشگاهی و... برای ساخت اثر هنری خوب کارساز نیست، از نظر من علاقه‌مندان این حرفه هر طور شده حتی با کوچکترین امکانات، فیلمسازی را شروع کنند.

وصحبت بابائی

نداشتن اسپانسر و عدم تجهیزات فنی فیلمسازی، در شهرستان بوشهر بسیار کار را برای ما سخت کرده است. از نظر من کسانی که در حال تولید فیلم با این امکانات هستند، بسیار شریف و صبورند.

جشنواره فیلم کوتاه و دربخش مستند پذیرفته شد و هم‌اکنون هم در جشنواره سینماحقیقت حضور دارد. از نظر من که بیشترین حوزه کاری‌ام ساخت مستند است، این جشنواره چه از نظر کیفی و چه استاداندارهایی که منظر م هست، رضی‌کننده بود. و از بهترین جشنواره‌هایی است که برای دوستان مستندساز می‌تواند حائز اهمیت باشد. خصوصاً برای هنرمندانی که در شهرستان‌های دورتر فعالیت می‌کنند، فرصت بسیار خوبی برای ارائه آثارشان است.

آیا انتظاری از جشنواره سینماحقیقت داشته‌اید که برآورده نشده است؟

تنها اتفاقی که دوست داشتم بیفتد این بود که علاوه بر دعوت از کارگردان و تهیه‌کننده فیلم‌های انتخابی، از فیلمبرداران و تدوینگران مستند که بسیار در شکل‌گیری اثر موثر هستند نیز دعوت به عمل می‌آمد. با این اتفاق قطعاً فضای جشنواره، هم تخصصی‌تر و پرجنب‌وجوش‌تر می‌شد و هم هنرمندان این حوزه‌ها علاوه بر شناخت یک‌دیگر و تعامل باهم با لگیزه قوی‌تری کار خود را انجام می‌دادند.

شرایط حضور خود را در جشنواره چگونه ارزیابی کرده‌اید؟

امسال از شانس خوب و باید مای بیشتری انتقادها و فشارها را برای حضور در جشنواره متحمل شده‌ایم، که از نظر من هم مردم و هم هنرمندان در این انتخاب ذی‌حق هستند. چرا که هر کدام بسته به شرایط سخت اجتماعی و حرفه‌ای‌شان در تلاش هستند. در این میان، ما از مسئولین جشنواره‌ای که با نام سینماحقیقت کار خود را آغاز کرده انتظار داریم، جدایی کمال مسیر خود را از مسائل سیاسی روز